

Mădălina Dinu

Tudor-Vlad Rădulescu

Culegere de teste-grilă

pentru admiterea în magistratură și avocatură

cu explicații ale variantelor de răspuns

1 DREPT CIVIL • DREPT PROCESUAL CIVIL

• Admitere INM • Admitere în magistratură • Primire în profesie – avocat stagiar • Primire în profesie – avocat definitiv

Ediția a 5-a, revizuită și adăugită

Ediția
Stamangiu
2024

I. DREPT CIVIL

A. TESTE-GRILĂ	3
CAPITOLUL I. PARTEA GENERALĂ. PERSOANA FIZICĂ ȘI PERSOANA JURIDICĂ	3
§1. Aplicarea legii civile în timp, în spațiu și asupra persoanelor	3
§2. Raportul juridic civil	4
§3. Actul juridic civil	7
3.1. Noțiuni și clasificări. Condiții de fond și de formă	7
3.2. Modalitățile actului juridic civil	11
3.3. Nulitatea actului juridic civil	14
3.4. Efectele actului juridic civil	18
§4. Prescripția extinctivă și decăderea	21
§5. Persoana fizică și persoana juridică	30
CAPITOLUL AL II-LEA. DREPTURILE REALE PRINCIPALE	32
§1. Dreptul de proprietate	32
§2. Modalitățile juridice ale dreptului de proprietate	33
§3. Dezmembrămintele dreptului de proprietate privată	36
§4. Posesia	42
§5. Modurile de dobândire a drepturilor reale principale	45
§6. Apărarea drepturilor reale principale	47
CAPITOLUL AL III-LEA. TEORIA GENERALĂ A OBLIGAȚIILOR	50
§1. Obligația civilă	50
§2. Particularități ale contractului	52
§3. Faptele juridice licite	55
§4. Faptele ilicite și celelalte fapte juridice extracontractuale cauzatoare de prejudiciu	59
§5. Executarea obligațiilor	67
§6. Transmisiunea și transformarea obligațiilor	78
§7. Stingerea obligațiilor	83
§8. Garanțiile obligațiilor	85
CAPITOLUL AL IV-LEA. CONTRACTE SPECIALE	87
§1. Contractul de vânzare	87
§2. Contractul de donație	99
§3. Contractul de locațiune	103
§4. Contractul de societate	111
§5. Contractul de mandat	111
§6. Contractul de împrumut	116
§7. Contractul de asigurare	117

§8. Contractul de rentă viageră	118
§9. Contractul de întreținere	118
§10. Contractul de tranzacție	121

CAPITOLUL AL V-LEA. SUCESEIUNI 125

§1. Regulile generale ale moștenirii	125
§2. Moștenirea legală	126
§3. Moștenirea testamentară, rezerva succesoră și cotitatea disponibilă	130
§4. Transmisiunea și partajul moștenirii	132

CAPITOLUL AL VI-LEA. FAMILIA 135

§1. Regimuri matrimoniale	135
§2. Desfacerea căsătoriei	135
§3. Filiația	136
§4. Autoritatea părintească	137
§5. Obligația legală de întreținere	138

B. RĂSPUNSURI ȘI EXPLICAȚII 141

CAPITOLUL I. PARTEA GENERALĂ. PERSOANA FIZICĂ ȘI PERSOANA JURIDICĂ 141

§1. Aplicarea legii civile în timp, în spațiu și asupra persoanelor	141
§2. Raportul juridic civil	144
§3. Actul juridic civil	148
3.1. Noțiune și clasificări. Condiții de fond și de formă	148
3.2. Modalitățile actului juridic civil	158
3.3. Nulitatea actului juridic civil	165
3.4. Efectele actului juridic civil	175
§4. Prescripția extinctivă și decăderea	180
§5. Persoana fizică și persoana juridică	196

CAPITOLUL AL II-LEA. DREPTURILE REALE PRINCIPALE 199

§1. Dreptul de proprietate	199
§2. Modalitățile juridice ale dreptului de proprietate	202
§3. Dezmembrămintele dreptului de proprietate privată	208
§4. Posesia	219
§5. Modurile de dobândire a drepturilor reale principale	224
§6. Apărarea drepturilor reale principale	228

CAPITOLUL AL III-LEA. TEORIA GENERALĂ A OBLIGAȚIILOR 234

§1. Obligația civilă	234
§2. Particularități ale contractului	237
§3. Faptele juridice licite	244
§4. Faptele ilicite și celelalte fapte juridice extracontractuale cauzatoare de prejudiciu	251
§5. Executarea obligațiilor	267
§6. Transmisiunea și transformarea obligațiilor	290

§7. Stingerea obligațiilor	302
§8. Garanțiile obligațiilor	308
CAPITOLUL AL IV-LEA. CONTRACTE SPECIALE	310
§1. Contractul de vânzare	310
§2. Contractul de donație	328
§3. Contractul de locațiune	337
§4. Contractul de societate	349
§5. Contractul de mandat	350
§6. Contractul de împrumut	359
§7. Contractul de asigurare	362
§8. Contractul de rentă viageră	363
§9. Contractul de întreținere	364
§10. Contractul de tranzacție	368
CAPITOLUL AL V-LEA. SUCCESIUNI	374
§1. Reguliile generale ale moștenirii	374
§2. Moștenirea legală	376
§3. Moștenirea testamentară, rezerva succesoră și cotitatea disponibilă	386
§4. Transmisiunea și partajul moștenirii	389
CAPITOLUL AL VI-LEA. FAMILIA	394
§1. Regimuri matrimoniale	394
§2. Desfacerea căsătoriei	395
§3. Filiația	397
§4. Autoritatea părintească	400
§5. Obligația legală de întreținere	402

II. DREPT PROCESUAL CIVIL

A. TESTE-GRILĂ	407
CAPITOLUL I. DISPOZIȚII GENERALE	407
§1. Principiile fundamentale ale procesului civil	407
§2. Aplicarea legii de procedură civilă	409
§3. Acțiunea civilă	409
§4. Participanții la procesul civil	413
4.1. Incidente procedurale privind compunerea sau constituirea instanței	413
4.2. Părțile în procesul civil	417
4.3. Reprezentarea părților în judecată. Participarea Ministerului Public în procesul civil	425
§5. Competența instanțelor judecătorești	429
5.1. Competența generală. Competența materială. Competența teritorială	429
5.2. Incidente procedurale privitoare la instanța sesizată	438
§6. Actele de procedură și termenele procedurale	444

CAPITOLUL AL II-LEA. PROCEDURA CONTENCIOASĂ _____ 453

§1. Judecata în fața primei instanțe _____	453
1.1. Sesizarea instanței de judecată _____	453
1.1.1. Cererea de chemare în judecată _____	453
1.1.2. Întâmpinarea și cererea reconvențională _____	458
1.2. Etapele cercetării procesului și a dezbaterii în fond a procesului _____	461
1.2.1. Ședința de judecată. Încheierile _____	461
1.2.2. Excepțiile procesuale _____	463
1.2.3. Probele _____	467
1.2.4. Asigurarea probelor _____	472
1.2.5. Incidente procedurale _____	473
1.2.6. Actele procesuale de dispoziție ale părților _____	479
1.3. Etapa deliberării și pronunțării hotărârii judecătorești _____	483
1.4. Hotărârea judecătorească _____	484
§2. Judecata în căile de atac _____	494
2.1. Apelul _____	494
2.2. Recursul _____	500
2.3. Contestația în anulare _____	501
2.4. Revizuirea _____	504
§3. Recursul în interesul legii. Sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept _____	508

CAPITOLUL AL III-LEA. PROCEDURA NECONTENCIOASĂ JUDICIARĂ _____ 510

CAPITOLUL AL IV-LEA. EXECUTAREA SILITĂ _____ 512

CAPITOLUL AL V-LEA. PROCEDURISPECIALE _____ 523

§1. Procedura divorțului _____	523
§2. Măsurile asigurătorii și provizorii _____	526
§3. Procedura partajului judiciar _____	529
§4. Procedura ordonanței președințiale _____	530
§5. Procedura ofertei de plată și consemnațiunii _____	533
§6. Procedura ordonanței de plată _____	533
§7. Procedura cu privire la cererile de valoare redusă _____	535
§8. Procedura evacuării din imobilele folosite sau ocupate fără drept _____	535
§9. Procedura privitoare la înscrierea drepturilor dobândite în temeiul uzucapiunii _____	538
§10. Cauțiunea judiciară _____	538

B. RĂSPUNSURI ȘI EXPLICAȚII _____ 539

CAPITOLUL I. DISPOZIȚII GENERALE _____ 539

§1. Principiile fundamentale ale procesului civil _____	539
§2. Aplicarea legii de procedură civilă _____	545
§3. Acțiunea civilă _____	546
§4. Participanții la procesul civil _____	556
4.1. Incidente procedurale privind compunerea sau constituirea instanței _____	556

4.2. Părțile în procesul civil	567
4.3. Reprezentarea părților în judecată. Participarea Ministerului Public în procesul civil	586
§5. Competența instanțelor judecătorești	593
5.1. Competența generală. Competența materială. Competența teritorială	593
5.2. Incidente procedurale privitoare la instanța sesizată	614
§6. Actele de procedură și termenele procedurale	628
CAPITOLUL AL II-LEA. PROCEDURA CONTENCIOASĂ	648
§1. Judecata în fața primei instanțe	648
1.1. Sesizarea instanței de judecată	648
1.1.1. Cererea de chemare în judecată	648
1.1.2. Întâmpinarea și cererea reconvențională	659
1.2. Etapele cercetării procesului și a dezbaterii în fond a procesului	669
1.2.1. Ședința de judecată. Încheierile	669
1.2.2. Excepțiile procesuale	675
1.2.3. Probele	682
1.2.4. Asigurarea probelor	695
1.2.5. Incidente procedurale	697
1.2.6. Actele procesuale de dispoziție ale părților	708
1.3. Etapa deliberării și pronunțării hotărârii judecătorești	716
1.4. Hotărârea judecătorească	719
§2. Judecata în căile de atac	738
2.1. Apelul	739
2.2. Recursul	750
2.3. Contestația în anulare	755
2.4. Revizuirea	760
§3. Recursul în interesul legii. Sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept	768
CAPITOLUL AL III-LEA. PROCEDURA NECONTENCIOASĂ JUDICIARĂ	771
CAPITOLUL AL IV-LEA. EXECUTAREA SILITĂ	774
CAPITOLUL AL V-LEA. PROCEDURI SPECIALE	792
§1. Procedura divorțului	792
§2. Măsurile asigurătorii și provizorii	796
§3. Procedura partajului judiciar	802
§4. Procedura ordonanței președințiale	805
§5. Procedura ofertei de plată și consemnățiunii	809
§6. Procedura ordonanței de plată	810
§7. Procedura cu privire la cererile de valoare redusă	812
§8. Procedura evacuării din imobilele folosite sau ocupate fără drept	814
§9. Procedura privitoare la înscrierea drepturilor dobândite în temeiul uzucapiunii	818
§10. Cauțiunea judiciară	819

LIBRIS

We know
books

I. DREPT CIVIL

CAPITOLUL I. PARTEA GENERALĂ. PERSOANA FIZICĂ ȘI PERSOANA JURIDICĂ

§1. Aplicarea legii civile în timp, în spațiu și asupra persoanelor

1. În materia izvoarelor dreptului civil:

A. în cazurile neprevăzute de lege dispozițiile legale privitoare la situații asemănătoare se aplică prioritar în raport cu uzanțele;

B. principiile generale ale dreptului se aplică întotdeauna prioritar în raport cu uzanțele;

C. uzanțele cuprind obiceiul și uzurile profesionale.

(primire în profesie – avocat stagiar, aprilie 2023)

2. Dispozițiile legale privitoare la situațiile asemănătoare se aplică cu prioritate față de:

A. lege;

B. uzanțe;

C. principiile generale ale dreptului.

(primire în profesie – avocat stagiar, septembrie 2023)

3. Cu excepția cazurilor în care prin lege se dispune altfel, Codul civil din 2009 se aplică și:

A. uzucapiunilor începute și neîmplinite la data intrării sale în vigoare;

B. efectelor actelor juridice încheiate înainte de intrarea sa în vigoare, însă numai dacă aceste efecte se vor produce după intrarea sa în vigoare;

C. efectelor viitoare ale situațiilor juridice născute anterior intrării sale în vigoare, derivate din raporturile de vecinătate, dacă aceste situații juridice subzistă după intrarea sa în vigoare.

(admitere INM și în magistratură, 2012)

4. Potrivit prevederilor cuprinse în Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, modificarea în anul 2012 (adică după intrarea în vigoare a noului Cod civil) a unui contract

valabil încheiat în anul 2010 (adică înainte de intrarea în vigoare a noului Cod civil) se realizează:

A. cu respectarea tuturor condițiilor prevăzute de legea în vigoare la data încheierii sale;

B. cu respectarea tuturor condițiilor prevăzute de legea în vigoare la data modificării sale;

C. în privința elementelor contractului care nu fac obiectul modificării, contractul este supus dispozițiilor legii în vigoare la data când a fost încheiat în tot ceea ce privește încheierea, interpretarea, efectele, executarea și încetarea sa.

(primire în profesie – avocat stagiar, 2012)

5. Prin contractul încheiat la 01.02.2019, X i-a vândut lui Y autoturismul său vechi de 5 ani. Prin ordonanță a Guvernului intrată în vigoare la 15.03.2019, în scopul descușurării vânzării autoturismelor poluante, s-a prevăzut imperativ că vânzătorii de autoturisme mai vechi de 4 ani nu răspund pentru vicii ascunse. În aceste condiții, dacă la 01.04.2019 Y îl notifică pe X că bunul a devenit nefolosibil (fiind încă în perioada pentru care, potrivit contractului, s-ar data garanție pentru vicii ascunse) din cauza unui viciu ascuns:

A. X va răspunde pentru vicii ascunse, chiar dacă viciul ascuns s-a manifestat după intrarea în vigoare a ordonanței Guvernului;

B. X nu răspunde pentru vicii ascunse, întrucât ordonanța Guvernului este de imediată aplicare viciilor ascunse comunicate după intrarea ei în vigoare;

C. X va răspunde pentru viciul comunicat la data de 01.04.2019, dacă acest viciu s-a ivit la data de 01.03.2019, chiar dacă ordonanța Guvernului conține o dispoziție tranzitorie potrivit căreia prevederea privind răspunderea pentru viciile ascunse se aplică și contractelor în curs.

(primire în profesie – avocat definitiv, 2020)

6. Dispozițiile Codului civil (Legea nr. 287/2009 privind Codul civil) se aplică:

A. efectelor viitoare ale actelor juridice încheiate anterior intrării sale în vigoare;

B. efectelor viitoare ale situațiilor juridice născute anterior intrării în vigoare a acestuia, născute, printre altele, din raporturile de vecinătate, dacă aceste situații juridice subzistă după intrarea în vigoare a Codului civil;

C. actelor juridice nule, anulabile sau afectate de alte cauze de ineficacitate prevăzute de Codul civil de la 1864, dacă pot fi considerate valabile sau eficace potrivit Codului civil din 2009.

(primire în profesie – avocat stagiar, 2014)

7. În cazul aplicării în timp a legii civile:

A. actul juridic afectat de o cauză de ineficacitate sub imperiul legii vechi, alta decât una care atrage nulitatea, este considerat eficace dacă legea nouă înlătură cauza de ineficacitate;

B. dispozițiile legii noi sunt aplicabile efectelor viitoare ale situațiilor juridice născute anterior intrării în vigoare a acesteia, derivate din obligația legală a moștenitorului persoanei care a fost obligată la întreținerea unui minor de a continua întreținerea pe perioada cât cel întreținut este minor, dacă părinții acestuia au murit, în limita valorii bunurilor moștenite, dacă această situație juridică subzistă după intrarea în vigoare a legii noi;

C. prescripția începută sub imperiul legii vechi, neîmplinită la momentul intrării în vigoare a legii noi, este supusă dispozițiilor legale ale legii noi, dacă acestea permit împlinirea prescripției în condiții mai favorabile.

(admitere INM și în magistratură, 2022)

8. Neîndeplinirea unei condiții esențiale de validitate a unui act juridic la data încheierii acestuia:

A. nu va atrage nulitatea sau anulabilitatea actului juridic, dacă această condiție nu mai este solicitată de legea nouă intrată în vigoare după momentul încheierii actului juridic;

B. va atrage nulitatea sau anulabilitatea actului juridic, chiar dacă această condiție nu mai este solicitată de legea nouă intrată în vigoare după momentul încheierii actului juridic;

C. va putea fi asanată (acoperită) prin refacerea actului, acesta putând produce efecte și pentru trecut.

(primire în profesie – avocat stagiar, aprilie 2023)

9. Dacă legea nouă, intrată în vigoare la data de 01.04.2015, restrânge capacitatea de folosință a persoanei juridice:

A. ea nu se va putea aplica niciodată persoanelor juridice deja înființate;

B. se va aplica pentru viitor și persoanelor juridice deja înființate, dar numai dacă legea are prevederi tranzitorii/de drept intertemporal în acest sens;

C. se va aplica pentru viitor și persoanelor juridice deja înființate, chiar dacă legea nu are prevederi tranzitorii/de drept intertemporal în acest sens.

(primire în profesie – avocat stagiar, 2020)

10. Acțiunea revocatorie:

A. va fi guvernată de dispozițiile Codului civil din 2009, chiar și în ipoteza în care creanța creditorului reclamant s-a născut dintr-un act încheiat înainte de data de 01.10.2011, însă scadența acesteia se situează după această dată;

B. va fi guvernată de dispozițiile Codului civil din 2009, chiar și în ipoteza în care creanța creditorului reclamant devenise scadentă anterior datei de 01.10.2011, însă acesta a dobândit-o prin cesiune de creanță încheiată ulterior intrării în vigoare a Codului civil din 2009;

C. în ipoteza în care ar fi admisă, va avea ca efect declararea actului atacat ca inopozabil exclusiv față de creditorul reclamant.

(primire în profesie – avocat definitiv, martie 2019)

11. Obligația de a repara prejudiciul cauzat prin vătămarea corporală gravă a unei persoane:

A. este o obligație legală supusă legii în vigoare la data săvârșirii faptei ilicite (delictului civil);

B. este o obligație legală supusă legii în vigoare la data cauzării prejudiciului;

C. nu se stinge chiar dacă, până la data producerii prejudiciului, fapta săvârșită este dezincriminată, nemaiavănd nicio relevanță penală sau contravențională.

(primire în profesie – avocat stagiar, 2021)

§2. Raportul juridic civil

12. Minorul de 14 ani:

A. nu poate dispune prin testament;

B. nu poate dispune prin testament decât

de jumătate din bunurile de care ar fi putut dispune dacă ar fi fost major;

C. poate dispune prin testament numai în favoarea părinților săi.

(admitere INM și în magistratură, 2012)

13. Minorul:

A. păstrează capacitatea deplină de exercițiu dobândită prin căsătorie, în toate cazurile în care căsătoria este anulată;

B. poate invoca singur, în apărare, anulabilitatea actului pentru incapacitatea sa rezultată din minoritate;

C. care nu a împlinit vârsta de 14 ani nu răspunde pentru prejudiciul produs prin fapta sa ilicită delictuală, chiar dacă se dovedește că avea discernământ la data faptei.

(primire în profesie – avocat stagiar, 2016)

14. Dacă Ionel are 13 ani, Ionuț are 17 ani și Ion are 19 ani, atunci:

A. doar Ion și Ionuț pot invoca și singuri, pe cale de apărare, nulitatea relativă, pentru incapacitate de exercițiu, a unui act încheiat în urmă cu 2 ani;

B. fiecare dintre cei trei poate dispune singur de veniturile obținute din executarea actelor juridice privind îndeletnicirile sale artistice, valabil încheiate;

C. actul prin care Ionuț, doar cu încuviințarea părinților săi, confirmă anulabilitatea actului de înstrăinare a unui apartament este, la rândul lui, anulabil.

(primire în profesie – avocat stagiar, 2021)

15. Minorul A este un foarte talentat violonist, câștigând de la vârste fragede mai multe prestigioase concursuri internaționale de interpretare. După împlinirea vârstei de 16 ani, A dorește să obțină capacitate deplină de exercițiu, sens în care introduce o cerere la instanța de tutelă. Ascultați de instanță, părinții lui A se opun dobândirii capacității de exercițiu de către reclamant, motivând că dânsii administrează cu succes sumele mari obținute de A de-a lungul carierei sale. Instanța, constatând din probatoriul administrat că sunt motive întemeiate și judecând cererea se va putea pronunța în sensul:

A. admiterii cererii, nefiind necesar acordul părinților;

B. respingerii cererii, acordul părinților fiind obligatoriu;

C. admiterii cererii și acordării capacității anticipate de exercițiu.

(primire în profesie – avocat definitiv, septembrie 2023)

16. La data de 15.08.2014, A dobândește prin cumpărare de la minorul B, în vârstă de 17 ani, un ceas valoros, achitând prețul său de catalog. La data de 13.02.2016, A îl notifică pe B, somându-l să confirme actul anulabil sau să introducă acțiunea în anulare. Prin cererea de chemare în judecată, introdusă la data de 14.08.2017, B solicită anularea contractului și restituirea bunului vândut, cu daune-interese, arătând că refuză să confirme vânzarea. În apărare, A invocă prescripția dreptului la acțiune și, în subsidiar, decăderea din dreptul de a cere anularea vânzării. Instanța:

A. va admite acțiunea în anularea vânzării;

B. va respinge acțiunea în anularea vânzării, considerând împlinită prescripția extintivă;

C. va constata că reclamantul B este decăzut din dreptul de a cere anularea vânzării și va respinge acțiunea.

(primire în profesie – avocat stagiar, 2017)

17. Reprezentantul legal al minorului:

A. are dreptul de a solicita anularea contractului de locațiune a unui imobil, încheiat pe o durată de 1 an, pe care minorul l-a încheiat, în calitate de locator, singur, chiar fără a fi ținut să dovedească un prejudiciu;

B. poate încheia valabil, în numele minorului, acte de conservare, chiar dacă acesta din urmă le poate încheia singur, având capacitatea necesară;

C. nu poate confirma niciun act juridic al minorului, pentru că actul confirmativ este un act de renunțare la un drept patrimonial, deci un act de dispoziție, pentru care este necesară și încuviințarea autorității tutelare.

(primire în profesie – avocat stagiar, 2020)

18. În virtutea dispozițiilor legale și în lipsa unei soluții contrare a instanței de tutelă, persoana care beneficiază de tutelă specială:

A. poate face singură acte de administrare care nu o prejudiciază;

B. poate să accepte singură o donație cu sarcini;

C. poate face singură acte de dispoziție de mică valoare, cu caracter curent, ce se execută la momentul încheierii lor.

(primire în profesie – avocat definitiv, septembrie 2023)

19. X, în vârstă de 17 ani, pretinzând că este major, a încheiat un contract cu Y prin care i-a vândut acestuia din urmă un telefon mobil cu prețul de 1.200 de lei. Din acest preț, X și-a achitat o datorie în valoare de 200 de lei, și-a cumpărat cu 600 de lei un alt telefon și a organizat o petrecere pentru prietenii săi, pentru care a cheltuit suma de 300 de lei, rămânând cu 100 de lei. Ulterior, X a solicitat anularea contractului pentru lipsa capacității deplină de exercițiu și restituirea telefonului, iar Y a solicitat restituirea prețului. Instanța:

A. va respinge cererea în anularea contractului, reținând săvârșirea de către X a unui delict civil prin declarația că este capabil să contracteze și considerând că menținerea actului ca valabil este cea mai potrivită formă de reparare a prejudiciului ce ar fi fost cauzat lui Y;

B. va dispune anularea contractului, obligându-l pe Y să restituie telefonul, iar pe X să îi restituie lui Y suma de 900 de lei;

C. va dispune anularea contractului, obligându-l pe Y să restituie telefonul, iar pe X să îi plătească lui Y suma de 1.200 de lei, dacă va stabili că X, cu intenția de a face restituirea imposibilă, a risipit o parte din prețul obținut.

(primire în profesie – avocat definitiv, 2017)

20. La data de 01.05.2016, A, minor în vârstă de 17 ani, confecționându-și un act de identitate fals, îi vinde lui B, personal și singur, o piesă de mobilier veche, la un preț foarte bun, piesă pe care o moștenise de la bunicul său, dar pe care nu o folosea și nu o dorea. Aflând că B a întregit cu bunul achiziționat un ansamblu decorativ rar pe care, din acest motiv, l-a închiriat avantajos pe o perioadă de 7 ani, la data de 02.05.2017, A solicită anularea contractului de vânzare, invocând exclusiv minoritatea sa la data încheierii contractului. B solicită respingerea acțiunii și formulează o cerere reconvențională, solicitând angajarea răspunderii delictuale a lui A, care l-a indus în eroare în legătură cu vârsta sa. A se apără arătând că nu avea, la data încheierii

actului, vârsta necesară pentru a răspunde delictual. În aceste condiții de fapt:

A. instanța va trebui să țină cont de faptul că minorul de 17 ani răspunde delictual, întrucât nu s-a făcut dovada că a acționat fără discernământ;

B. instanța este obligată să anuleze contractul atacat și să repună părțile în situația anterioară, întrucât absența capacității de exercițiu depline a minorului este stare de drept, fiind irelevant dacă minorul a acționat sau nu cu discernământ, acesta din urmă fiind doar o stare de fapt;

C. instanța va putea să mențină contractul de vânzare, cu titlu de sancțiune pentru A, chiar dacă A nu avea capacitatea necesară de a-l încheia singur.

(primire în profesie – avocat definitiv, 2020)

21. X și Y împrumută de la Z suma de 800 de lei, fără dobândă și cu termen de restituire la data de 17.11.2014, fiecare dintre cei doi primind câte 400 de lei. X achită suma de 800 de lei către Z, la data de 25.11.2014, în urma notificării prin care creditorul îi solicită plata întregii sume. Prin raportare la această situație de fapt:

A. Z este îndreptățit să solicite suma de 400 de lei de la Y;

B. X este îndreptățit să solicite de la Z restituirea sumei de 400 de lei;

C. Z este îndreptățit să refuze restituirea către X a sumei de 400 de lei, motivat de faptul că plata nu a fost obținută prin dol sau violență.

(primire în profesie – avocat stagiar, 2016)

22. În cazul bunurilor fungibile:

A. prin act juridic, un bun fungibil prin natura sa poate fi considerat ca nefungibil;

B. compensația operează deplin drept de îndată ce există două datorii certe, lichide și exigibile, oricare ar fi izvorul lor, și care au ca obiect o anumită cantitate de bunuri fungibile de natură diferită;

C. dacă vânzarea are ca obiect bunuri fungibile supuse unui preț curent, stabilit prin lege, cotație la bursă sau practicat la un târg, iar contractul nu a fost executat din culpa cumpărătorului, cumpărătorul are dreptul de a cumpăra bunuri de același gen pe cheltuiala vânzătorului, prin intermediul unei persoane autorizate.

(admitere INM și în magistratură, 2021)

23. Produsele bunurilor:

- A. se cuvin proprietarului, dacă prin lege nu se dispune altfel;
- B. se cuvin, ca regulă, titularului dreptului de uzufruct;
- C. nu includ producția și sporul animalelor.
(admitere INM și în magistratură, 2023)

§3. Actul juridic civil**3.1. Noțiune și clasificări. Condiții de fond și de formă****24. Este adevărată următoarea afirmație privind condițiile de validitate ale actului juridic civil:**

- A. incapacitatea unui judecător de a cumpăra un drept litigios de competența instanței în a cărei circumscripție își desfășoară activitatea este o incapacitate de exercițiu, cu urmarea că, deși nu poate încheia contractul de vânzare personal, judecătorul poate cumpăra dreptul litigios printr-un reprezentant;
- B. lipsa discernământului presupune lipsa consimțământului, atrăgând, în consecință, nulitatea absolută a actului juridic;
- C. rezerva mintală pe care o persoană a avut-o atunci când și-a exprimat consimțământul pentru încheierea unui act juridic, dacă nu a fost exteriorizată în niciun mod și nici cunoscută de cealaltă parte, nu afectează validitatea actului.
(primire în profesie – avocat definitiv, 2021)

25. În materia actului juridic civil:

- A. dacă prin lege nu se prevede altfel, bunurile unui terț pot face obiectul unei prestații;
- B. obiectul trebuie să fie determinat și lăcit, sub sancțiunea nulității relative;
- C. spre deosebire de terțul autor al unui dol, terțul autor al unei violențe, independent de anularea contractului pentru viciul de consimțământ respectiv, răspunde pentru prejudiciile ce ar rezulta.
(admitere INM și în magistratură, 2015)

26. În materia viciilor de consimțământ, eroarea:

- A. poate conduce la anularea unui contract de tranzacție, chiar atunci când este nescuzabilă;
- B. nu poate conduce la declararea nulității relative a unui contract de comodat, dacă poartă

asupra unui fapt care, după împrejurări, putea fi cunoscut cu diligențe rezonabile;

- C. poate fi invocată cu privire la interpretarea dispozițiilor legale, chiar dacă acestea sunt accesibile și previzibile.
(admitere în magistratură, iunie 2019)

27. Eroarea de drept este esențială și constituie viciu de consimțământ:

- A. în cazul dispozițiilor legale accesibile și previzibile;
- B. atunci când privește o normă juridică determinantă, potrivit voinței părților, pentru încheierea contractului;
- C. atunci când privește o normă juridică exclusiv imperativă și determinantă pentru încheierea contractului.
(primire în profesie – avocat stagiar, aprilie 2023)

28. Spre deosebire de eroare, ca viciu de consimțământ, dolul:

- A. poate angaja răspunderea autorului său, pentru prejudiciile cauzate;
- B. este aplicabil și actelor juridice unilaterale;
- C. nu se presupune.
(admitere INM și în magistratură, 2014)

29. X îi vinde lui Y un laptop despre care a avut reprezentarea că are o capacitate de stocare de 256 gigabyte, în realitate capacitatea de stocare fiind doar de 128 gigabyte. În acest context, din punct de vedere al dreptului substanțial civil:

- A. Y poate invoca eroarea asupra identității obiectului prestației dacă eroarea nu a fost provocată de X;
- B. Y poate invoca eroarea asupra unei calități esențiale a obiectului prestației dacă eroarea nu a fost provocată de X și dacă nu putea fi cunoscută cu diligențe rezonabile;
- C. Y poate invoca dolul, dacă eroarea a fost provocată de X, chiar dacă eroarea în care a fost indus Y nu a avut caracter esențial.
(primire în profesie – avocat stagiar, aprilie 2023)

30. În materia erorii viciu de consimțământ:

- A. contractul poate fi anulat oricând chiar dacă faptul asupra căruia a purtat eroarea putea fi, după împrejurări, cunoscut cu diligențe rezonabile;

Ioan-Paul Chiș

Cristinel Ghigheci

Victor Văduva

Culegere de teste-grilă

pentru admiterea în magistratură și avocatură

cu explicații ale variantelor de răspuns

2 DREPT PENAL • DREPT PROCESUAL PENAL

• Admitere INM • Admitere în magistratură • Primire în profesie –
avocat stagiar • Primire în profesie – avocat definitiv

Ediția a 5-a, revizuită și adăugită

Ediția
Stamangiu
2024

I. DREPT PENAL

A. TESTE-GRILĂ	3
CAPITOLUL I. PARTEA GENERALĂ	3
§1. Aplicarea legii penale în timp	3
§2. Aplicarea legii penale în spațiu	6
§3. Infrațiunea	8
3.1. Dispoziții generale	8
3.2. Cauzele justificative	10
3.3. Cauzele de neimputabilitate	12
3.4. Formele infracțiunii	14
3.5. Unitatea și pluralitatea de infracțiuni	16
3.6. Autorul și participanții	23
§4. Pedepsele	26
4.1. Categoriile pedepselor	26
4.2. Pedepsele principale	27
4.3. Pedepsa accesorie și pedepsele complementare	28
4.4. Calculul duratei pedepselor	30
4.5. Individualizarea pedepselor	30
4.5.1. Circumstanțele atenuante	30
4.5.2. Circumstanțele agravante	32
4.6. Renunțarea la aplicarea pedepsei	34
4.7. Amânarea aplicării pedepsei	34
4.8. Suspendarea executării pedepsei sub supraveghere	35
4.9. Liberarea condiționată	38
§5. Măsurile de siguranță	39
§6. Minoritatea	41
§7. Răspunderea penală a persoanei juridice	43
§8. Cauzele care înlătură răspunderea penală	45
§9. Cauzele care înlătură sau modifică executarea pedepsei	48
§10. Cauzele care înlătură consecințele condamnării	50
§11. Înțelesul unor termeni sau expresii în legea penală	52
CAPITOLUL AL II-LEA. PARTEA SPECIALĂ	53
§1. Infracțiuni contra persoanei	53
1.1. Infracțiuni contra vieții	53
1.2. Infracțiuni contra integrității corporale sau sănătății	61
1.3. Infracțiuni săvârșite asupra unui membru de familie	63
1.4. Infracțiuni contra libertății persoanei	65
1.5. Infracțiuni contra libertății și integrității sexuale	69
1.6. Infracțiuni ce aduc atingere domiciliului și vieții private	73

§2. Infracțiuni contra patrimoniului	74
2.1. Furtul	74
2.2. Tâlhăria și pirateria	80
2.3. Infracțiuni contra patrimoniului prin nesocotirea încrederii	84
2.4. Distrugerea și tulburarea de posesie	88
§3. Infracțiuni contra autorității	90
§4. Infracțiuni contra înfăptuirii justiției	92
§5. Infracțiuni de corupție și de serviciu	100
5.1. Infracțiuni de corupție	100
5.2. Infracțiuni de serviciu	104
§6. Infracțiuni de fals	107
§7. Infracțiuni contra siguranței publice	111
§8. Infracțiuni care aduc atingere unor relații privind conviețuirea socială	113
§9. Infracțiuni prevăzute în legi speciale	115

B. RĂSPUNSURI ȘI EXPLICAȚII 117

CAPITOLUL I. PARTEA GENERALĂ 117

§1. Aplicarea legii penale în timp	117
§2. Aplicarea legii penale în spațiu	124
§3. Infracțiunea	126
3.1. Dispoziții generale	126
3.2. Cauzele justificative	132
3.3. Cauzele de neimputabilitate	139
3.4. Formele infracțiunii	142
3.5. Unitatea și pluralitatea de infracțiuni	149
3.6. Autorul și participanții	170
§4. Pedepsele	178
4.1. Categoriile pedepselor	178
4.2. Pedepsele principale	181
4.3. Pedepsa accesorie și pedepsele complementare	183
4.4. Calculul duratei pedepselor	187
4.5. Individualizarea pedepselor	187
4.5.1. Circumstanțele atenuante	187
4.5.2. Circumstanțele agravante	193
4.6. Renunțarea la aplicarea pedepsei	197
4.7. Amânarea aplicării pedepsei	197
4.8. Suspendarea executării pedepsei sub supraveghere	200
4.9. Liberarea condiționată	205
§5. Măsurile de siguranță	208
§6. Minoritatea	211
§7. Răspunderea penală a persoanei juridice	215
§8. Cauzele care înlătură răspunderea penală	219
§9. Cauzele care înlătură sau modifică executarea pedepsei	227

§10. Cauzele care înlătură consecințele condamnării	230
§11. Înțelesul unor termeni sau expresii în legea penală	234

CAPITOLUL AL II-LEA. PARTEA SPECIALĂ **236**

§1. Infracțiuni contra persoanei	236
1.1. Infracțiuni contra vieții	236
1.2. Infracțiuni contra integrității corporale sau sănătății	253
1.3. Infracțiuni săvârșite asupra unui membru de familie	260
1.4. Infracțiuni contra libertății persoanei	263
1.5. Infracțiuni contra libertății și integrității sexuale	273
1.6. Infracțiuni ce aduc atingere domiciliului și vieții private	281
§2. Infracțiuni contra patrimoniului	285
2.1. Furtul	285
2.2. Tâlhăria și pirateria	296
2.3. Infracțiuni contra patrimoniului prin nesocotirea încrederii	303
2.4. Distrugerea și tulburarea de posesie	312
§3. Infracțiuni contra autorității	318
§4. Infracțiuni contra înfăptuirii justiției	321
§5. Infracțiuni de corupție și de serviciu	338
5.1. Infracțiuni de corupție	338
5.2. Infracțiuni de serviciu	347
§6. Infracțiuni de fals	352
§7. Infracțiuni contra siguranței publice	361
§8. Infracțiuni care aduc atingere unor relații privind conviețuirea socială	365
§9. Infracțiuni prevăzute în legi speciale	370

II. DREPT PROCESUAL PENAL

A. TESTE-GRILĂ **375**

CAPITOLUL I. PARTEA GENERALĂ **375**

§1. Principiile și limitele aplicării legii procesuale penale	375
§2. Acțiunea penală și acțiunea civilă în procesul penal	376
§3. Participanții în procesul penal	383
3.1. Părțile, subiecții procesuali principali și drepturile acestora	383
3.2. Competența organelor judiciare	385
3.3. Avocatul. Asistența juridică și reprezentarea	401
§4. Probele, mijloacele de probă și procedeele probatorii	403
§5. Măsurile preventive și alte măsuri procesuale	411
5.1. Măsurile preventive	411
5.2. Măsurile asigurătorii, restituirea lucrurilor și restabilirea situației anterioare săvârșirii infracțiunii	422
§6. Acte procesuale și acte procedurale comune	423
6.1. Citarea, comunicarea actelor procedurale și mandatul de aducere. Noțiunile de act procesual și act procedural	423
6.2. Termenele	425

6.3. Cheltuielile judiciare	426
6.4. Sancțiunile procesuale	428
6.5. Amenda judiciară	430

CAPITOLUL AL II-LEA. PARTEA SPECIALĂ 431

§1. Urmărirea penală	431
1.1. Dispoziții generale	431
1.2. Sesizarea organelor de urmărire penală	431
1.3. Conducerea și supravegherea activității organelor de cercetare penală de către procuror	434
1.4. Desfășurarea urmăririi penale	437
1.5. Suspendarea urmăririi penale	439
1.6. Clasarea și renunțarea la urmărirea penală	440
1.7. Reluarea urmăririi penale	445
1.8. Dispoziții privind efectuarea urmăririi penale de către procuror	447
1.9. Rezolvarea cauzelor și sesizarea instanței	448
1.10. Plângerea împotriva măsurilor și actelor de urmărire penală	449
§2. Camera preliminară	453
§3. Judecata	460
3.1. Dispoziții generale	460
3.2. Judecata în primă instanță	465
3.3. Apelul	475
3.4. Contestația	487
3.5. Căile extraordinare de atac	489
3.5.1. Contestația în anulare	489
3.5.2. Revizuirea	490
3.5.3. Redeschiderea procesului penal în cazul judecării în lipsa persoanei condamnate	492
§4. Proceduri speciale	492
4.1. Acordul de recunoaștere a vinovăției	492
4.2. Procedura în cauzele cu infractori minori	496
4.3. Procedura reabilitării	497
§5. Executarea hotărârilor penale	498

B. RĂSPUNSURI ȘI EXPLICAȚII 501

CAPITOLUL I. PARTEA GENERALĂ 501

§1. Principiile și limitele aplicării legii procesuale penale	501
§2. Acțiunea penală și acțiunea civilă în procesul penal	502
§3. Participanții în procesul penal	517
3.1. Părțile, subiecții procesuali principali și drepturile acestora	517
3.2. Competența organelor judiciare	524
3.3. Avocatul. Asistența juridică și reprezentarea	553
§4. Probele, mijloacele de probă și procedeele probatorii	558
§5. Măsurile preventive și alte măsuri procesuale	582

5.1. Măsurile preventive	582
5.2. Măsurile asigurătorii, restituirea lucrurilor și restabilirea situației anterioare săvârșirii infracțiunii	604
§6. Acte procesuale și acte procedurale comune	608
6.1. Citarea, comunicarea actelor procedurale și mandatul de aducere. Noțiunile de act procesual și act procedural	608
6.2. Termenele	612
6.3. Cheltuielile judiciare	615
6.4. Sancțiunile procesuale	618
6.5. Amenda judiciară	626
CAPITOLUL AL II-LEA. PARTEA SPECIALĂ	627
§1. Urmărirea penală	627
1.1. Dispoziții generale	627
1.2. Sesizarea organelor de urmărire penală	628
1.3. Conducerea și supravegherea activității organelor de cercetare penală de către procuror	635
1.4. Desfășurarea urmăririi penale	640
1.5. Suspendarea urmăririi penale	646
1.6. Clasarea și renunțarea la urmărirea penală	647
1.7. Reluarea urmăririi penale	658
1.8. Dispoziții privind efectuarea urmăririi penale de către procuror	662
1.9. Rezolvarea cauzelor și sesizarea instanței	664
§2. Camera preliminară	674
§3. Judecata	687
3.1. Dispoziții generale	687
3.2. Judecata în primă instanță	698
3.3. Apelul	724
3.4. Contestația	740
3.5. Căile extraordinare de atac	745
3.5.1. Contestația în anulare	745
3.5.2. Revizuirea	748
3.5.3. Redeschiderea procesului penal în cazul judecării în lipsa persoanei condamnate	753
§4. Proceduri speciale	754
4.1. Acordul de recunoaștere a vinovăției	754
4.2. Procedura în cauzele cu infractori minori	761
4.3. Procedura reabilitării	764
§5. Executarea hotărârilor penale	766

**I.
DREPT PENAL**

CAPITOLUL I. PARTEA GENERALĂ

§1. Aplicarea legii penale în timp**1. Dispozițiile privind legea penală mai favorabilă intervenită până la judecarea definitivă a cauzei:**

A. nu pot fi aplicate ordonanțelor de urgență aprobate de Parlament;

B. pot fi aplicate actelor normative declarate neconstituționale;

C. nu pot fi aplicate incriminărilor din legi speciale.

(primire în profesie – avocat stagiar/definitiv, august 2019)

2. Sunt incidente dispozițiile privind aplicarea legii penale mai favorabile până la judecarea definitivă a cauzei atunci când:

A. limita maximă a pedepsei prevăzute de legea nouă pentru infracțiunea săvârșită este mai mică decât cuantumul pedepsei pe care o execută condamnatul;

B. legea nouă nu mai incriminează fapta în modalitatea concretă în care a fost comisă;

C. legea nouă prevede obligativitatea introducerii plângerii prealabile drept condiție pentru tragerea la răspundere penală a persoanei care a săvârșit infracțiunea sub imperiul legii vechi.

(admitere INM și în magistratură, septembrie 2018)

3. În situația în care inculpatul a săvârșit 3 infracțiuni sub imperiul Codului penal de la 1969 și două infracțiuni sub imperiul noului Cod penal:

A. instanța va aplica legea penală mai favorabilă în mod global, atât cu privire la fiecare infracțiune, cât și cu privire la operațiunea de contopire a pedepselor;

B. instanța va determina legea mai favorabilă cu privire la infracțiunile săvârșite sub legea veche și cu privire la operațiunea de contopire a pedepselor, iar pentru infracțiunile comise ulterior datei de 01.02.2014 va aplica noul Cod penal;

C. instanța va determina legea mai favorabilă pentru infracțiunile comise sub imperiul legii vechi (identificată ca fiind legea nouă sau legea veche), în timp ce pentru infracțiunile comise după 01.02.2014 și pentru operațiunea de contopire a pedepselor va aplica noul Cod penal.

(primire în profesie – avocat definitiv, 2017)

4. În cazul aplicării legii penale mai favorabile:

A. nu este permisă combinarea prevederilor mai favorabile din legi penale succesive;

B. pedepsele complementare se aplică potrivit legii care a fost identificată ca fiind mai favorabilă în raport cu infracțiunea comisă;

C. este posibilă aplicarea facultativă a legii penale mai favorabile după judecarea definitivă a cauzei.

(primire în profesie – avocat stagiar, 2017)

5. Dispozițiile art. 5 CP privind aplicarea legii penale mai favorabile:

A. sunt aplicabile și în cazul unui act normativ declarat neconstituțional, dacă în timpul când acesta s-a aflat în vigoare a cuprins dispoziții penale mai favorabile;

B. sunt constituționale în măsura în care nu permit combinarea prevederilor din legi succesive în stabilirea și aplicarea legii penale mai favorabile;

C. sunt constituționale în măsura în care permit combinarea prevederilor din legi succesive în stabilirea și aplicarea legii penale mai favorabile.

(primire în profesie – avocat stagiar, 2015)

6. X a fost condamnat la o pedeapsă de 3 ani închisoare pentru comiterea, asupra unei victime majore, a unei infracțiuni intenționate pentru care legea prevedea pedeapsa închisorii de la unu la 5 ani. În cursul executării a intrat în vigoare o lege nouă, care prevede pentru infracțiunea respectivă pedeapsa închisorii de la 6 luni la 3 ani sau amendă. În acest caz:

A. dacă pe lângă pedeapsa aplicată s-a luat și măsura de siguranță a confiscării extinse, aceasta va fi înlăturată, nemaifiind îndeplinite condițiile pentru dispunerea ei;

B. pedeapsa aplicată poate fi înlocuită cu amenda, dacă instanța apreciază că această pedeapsă este suficientă pentru reeducarea condamnatului, ținând seama și de partea executată din pedeapsa închisorii;

C. dacă legea nouă prevede că fapta constituie infracțiune doar dacă a fost comisă asupra unui minor, pedeapsa de 3 ani aplicată nu mai poate constitui prim termen al unei recidive.

(admitere INM și în magistratură, 2014)

7. În timpul executării unei pedepse de 2 ani închisoare, aplicată pentru o infracțiune pentru care legea prevedea ca sancțiune unică pedeapsa închisorii de la 6 luni la 3 ani, intervine o lege nouă care prevede pentru infracțiunea respectivă pedeapsa închisorii de la 3 luni la un an alternativ cu amenda. În acest caz, este legală hotărârea prin care instanța:

A. dispune aplicarea maximului special al amenzii din legea nouă în locul pedepsei cu închisoarea;

B. reduce pedeapsa de 2 ani închisoare la o treime din aceasta, proporțional cu reducerea maximului special prin legea nouă;

C. respinge cererea condamnatului de a se dispune suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei reduse potrivit legii noi.

(admitere INM și în magistratură, 2021)

8. În cazul în care, după judecata definitivă pentru un concurs de infracțiuni, intervine o lege penală nouă:

A. instanța poate, în aplicarea art. 6 CP, să reducă potrivit noii legi una dintre pedepsele supuse contopirii, dar să mențină pedeapsa rezultantă în cuantumul stabilit în temeiul legii vechi;

B. atunci când observă că pedeapsa rezultantă potrivit noii legi este mai mare decât cea aplicată potrivit legii vechi, constată că nu poate face aplicarea art. 6 CP, nici pentru pedepsele individuale;

C. la act de faptul că art. 6 CP se referă la pedepse individuale și nu poate fi aplicat pedepselor rezultante.

(admitere în magistratură, aprilie 2017)

9. Condamnarea inculpatului, printr-o hotărâre rămasă definitivă la 30.01.2014, la o pedeapsă de 12 ani închisoare, orientată spre mediul prevăzut de lege, pentru infracțiunea de tâlhărie săvârșită în timpul nopții:

A. este nelegală, deoarece tâlhăria săvârșită în timpul nopții se pedepsește cu închisoare de la 3 la 10 ani, conform actualului Cod penal;

B. impune aplicarea dispozițiilor legale privind aplicarea legii penale în timp, în ceea ce privește cuantumul pedepsei;

C. poate fi reexaminată în calea ordinară de atac exercitată împotriva hotărârii de condamnare, astfel încât pedeapsa să fie redusă la 10 ani închisoare.

(admitere în magistratură, mai 2018)

10. În aplicarea legii penale mai favorabile după judecarea definitivă a cauzei, potrivit art. 6 CP:

A. în cazul tentativei, limita maximă a pedepsei ce trebuie avută în vedere este maximul prevăzut de lege pentru forma tentată (maximul special al pedepsei prevăzute de lege pentru infracțiunea consumată, redus sau înlocuit conform dispozițiilor privind tratamentul sancționar al tentativei);

B. în cazul tentativei, limita maximă a pedepsei ce trebuie avută în vedere este maximul prevăzut de lege pentru forma consumată (maximul special al pedepsei prevăzute de lege pentru infracțiunea consumată, fără a fi redus sau înlocuit conform dispozițiilor privind tratamentul sancționar al tentativei);

C. în cazul infracțiunilor continuate, prin sintagma „maxim special prevăzut de legea nouă pentru infracțiunea săvârșită” se înțelege maximul special prevăzut de lege pentru infracțiune, fără luarea în considerare a cauzei de majorare a pedepsei prevăzută pentru infracțiunea continuată.

(primire în profesie – avocat definitiv, 2015)

11. În aplicarea legii penale mai favorabile după judecarea definitivă a cauzei:

A. dacă legea nouă este mai favorabilă numai sub aspectul pedepselor complementare sau măsurilor de siguranță, acestea se execută în conținutul și limitele prevăzute de legea nouă;

B. în cazul infracțiunilor continuate, prin sintagma „maxim special prevăzut de legea nouă pentru infracțiunea săvârșită” se înțelege maximul special prevăzut de lege pentru infracțiune,

cu luarea în considerare a cauzei de majorare a pedepsei prevăzută pentru infracțiunea continuată;

C. pentru ipoteza unei infracțiuni comise în stare de recidivă postexecutorie judecată definitiv înainte de intrarea în vigoare a Codului penal din anul 2014, pedeapsa aplicată prin hotărârea de condamnare se va compara cu maximul special prevăzut în legea nouă pentru infracțiunea săvârșită prin luarea în considerare a dispozițiilor legale care prevăd majorarea cu jumătate a limitelor speciale ale pedepsei prevăzute de lege pentru noua infracțiune comisă în stare de recidivă.

(primire în profesie – avocat stagiar, 2021)

12. În cazul în care, după rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare și până la executarea completă a pedepsei cu închisoarea aplicate pentru o infracțiune unică, a intervenit o lege care prevede o pedeapsă mai ușoară:

A. dacă legea nouă prevede un maxim special al pedepsei cu închisoarea mai mic decât sancțiunea aplicată, aceasta din urmă se reduce la acel maxim;

B. în cazul în care pedeapsa a fost aplicată pentru o tentativă, limita maximă a pedepsei prevăzute de legea nouă ce trebuie avută în vedere este maximul special al pedepsei prevăzute de lege pentru infracțiunea consumată, fără ca acesta să fie redus sau înlocuit conform dispozițiilor privind tratamentul sancționator al tentativei;

C. dacă legea nouă prevede doar pedeapsa amenzii, pedeapsa aplicată se înlocuiește cu amenda, fără a se putea depăși maximul special prevăzut în legea nouă.

(primire în profesie – avocat stagiar, 2020)

13. În cazul în care, după rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare și până la executarea completă a pedepsei cu închisoarea de 7 ani, a intervenit o lege care prevede o pedeapsă mai ușoară:

A. pedeapsa se reduce la 5 ani, dacă legea nouă prevede pedeapsa cu închisoarea de la unu la 5 ani;

B. pedeapsa aplicată nu se modifică;

C. pedeapsa aplicată se înlocuiește cu amenda, fără a se putea depăși maximul special prevăzut în legea nouă, dacă această lege prevede doar pedeapsa amenzii.

(primire în profesie – avocat definitiv, 2020)

14. Se va aplica, în mod obligatoriu, în cazul unei infracțiuni comise sub legea veche care o sancționa cu pedeapsa închisorii de la unu la 5 ani, o lege nouă care:

A. intră în vigoare după rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare și introduce prevederea potrivit căreia împăcarea înlătură răspunderea penală pentru infracțiunea respectivă;

B. intră în vigoare după rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare a inculpatului la 3 ani închisoare și modifică pedeapsa pentru respectiva infracțiune, prevăzând că aceasta se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani alternativ cu amenda;

C. intră în vigoare după rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare și prevede că fapta constituie infracțiune doar dacă a fost comisă în mod repetat, condiție neprevăzută de legea veche și neîntrunită în cazul faptei care a atras condamnarea.

(admitere INM și în magistratură, 2023)

15. Înainte de intrarea în vigoare a noului Cod penal, inculpatul a comis două infracțiuni. Pentru una dintre ele a fost condamnat definitiv la detențiune pe viață. Pentru această faptă noul cod prevede numai pedeapsa închisorii. Cu privire la cea de-a doua faptă, judecată după intrarea în vigoare a noului cod, se constată că limita minimă a pedepsei este mai mică în legea veche, dar limita maximă este aceeași. În această situație sunt incidente dispozițiile privind:

A. aplicarea legii penale de dezincriminare;

B. aplicarea legii penale mai favorabile până la judecarea definitivă a cauzei;

C. aplicarea legii penale mai favorabile după judecarea definitivă a cauzei.

(primire în profesie – avocat definitiv, 2014)

16. Inculpatul a comis două infracțiuni înainte de intrarea în vigoare a noului Cod penal. Pentru una dintre ele a fost condamnat sub incidența vechiului Cod penal. Se constată că această infracțiune nu a mai fost prevăzută de legea nouă. Cu prilejul judecării cauzei, după intrarea în vigoare a noului Cod penal, pentru cea de-a doua infracțiune se constată că cele două acte normative prevăd pedepse diferite. În acest caz vor fi incidente dispozițiile privind:

A. concursul de infracțiuni;

B. aplicarea legii penale de dezincriminare;
C. aplicarea legii penale mai favorabile până la judecarea definitivă a cauzei.

(primire în profesie – avocat stagiar, 2014)

17. În cazul succesiunii de legi penale în timp intervenite până la judecarea definitivă a cauzei:

A. pedepsele accesorii și complementare se aplică potrivit legii care a fost identificată ca lege penală mai favorabilă în raport cu infracțiunea comisă;

B. tratamentul sancționator al pluralității de infracțiuni se aplică potrivit legii noi, indiferent dacă este sau nu mai favorabilă, chiar dacă infracțiunile au fost comise toate sub imperiul legii vechi;

C. prevederile din legile succesive nu pot fi combinate în scopul creării unei situații mai favorabile inculpatului.

(primire în profesie – avocat definitiv, martie 2019)

18. În situația succesiunii de legi penale:

A. dacă atât legea nouă, cât și legea veche prevăd aceleași limite ale pedepsei închisorii, se va aplica întotdeauna legea veche sub imperiul căreia a fost săvârșită fapta;

B. este mai favorabilă legea care prevede existența unor condiții la punerea în mișcare sau exercitarea acțiunii penale;

C. este mai favorabilă legea care limitează sfera de aplicare a unei cauze de nepedepsire.

(primire în profesie – avocat definitiv, 2017)

19. Pot retroactiva:

A. legile penale de dezincriminare;

B. legile penale noi mai favorabile;

C. legile extrapenale cu dispoziții penale.

(primire în profesie – avocat stagiar, 2016)

20. Vom fi în prezența unei legi de dezincriminare și atunci când fapta se regăsește, sub aceeași denumire, atât în legea veche, cât și în legea nouă, dar legea nouă:

A. consacră o cauză de nepedepsire neprevăzută în legea veche și care este incidentă în speță;

B. coboară limita de vârstă a subiectului pasiv în raport de care fapta constituie infracțiune, iar victima depășise, la momentul comiterii infracțiunii, respectiva limită;

C. prevede că fapta, care anterior se urmărea din oficiu, va fi urmărită doar la plângere

prealabilă, iar persoana vătămată declară că nu dorește să formuleze o astfel de plângere.
(admitere INM și în magistratură, 2015)

21. Dezincriminarea faptei:

A. în cazul în care inculpatul a fost condamnat prin hotărâre definitivă, determină restituirea bunurilor confiscate, dacă acestea au fost confiscate din cauza naturii lor;

B. se va reține în ipoteza în care legea nouă instituie o cauză de neimputabilitate neprevăzută de legea veche și incidentă în cazul inculpatului;

C. nu operează în situația în care fapta este incriminată de o lege nouă sub o altă denumire.

(primire în profesie – avocat stagiar, martie 2019)

22. Vom fi în prezența unei legi de dezincriminare atunci când în cursul procesului penal intră în vigoare o lege nouă care:

A. prevede că fapta pentru care inculpatul minor a fost trimis în judecată este tipică doar dacă a fost comisă de un major;

B. prevede o cauză de nepedepsire incidentă în speță, care nu era reglementată de legea veche;

C. extinde sfera de aplicare a unei cauze justificative generale, astfel încât aceasta devine incidentă cu privire la fapta comisă de inculpat.

(admitere INM și în magistratură, 2022)

§2. Aplicarea legii penale în spațiu

23. Printre principiile aplicării legii penale în spațiu prevăzute de Codul penal se numără:

A. principiul realității legii penale;

B. principiul aplicării legii penale mai favorabile;

C. principiul personalității răspunderii penale.

(primire în profesie – avocat stagiar, septembrie 2023)

24. În cazul principiilor care guvernează aplicarea legii penale în spațiu:

A. personalitatea legii penale presupune și că legea penală română se aplică infracțiunilor săvârșite în afara teritoriului țării de către un cetățean român sau de o persoană juridică română, dacă pedeapsa prevăzută de legea

română este detențiunea pe viață ori închisoarea mai mare de 10 ani;

B. universalitatea legii penale presupune că legea penală română se aplică infracțiunilor săvârșite pe teritoriul României;

C. realitatea legii penale presupune că legea penală română se aplică infracțiunilor săvârșite în afara teritoriului țării de către un cetățean străin sau o persoană fără cetățenie, contra statului român, contra unui cetățean român ori a unei persoane juridice române.

(primire în profesie – avocat stagiar, septembrie 2022)

25. Legea penală română se aplică:

A. doar pentru infracțiuni săvârșite pe teritoriul României;

B. și pentru infracțiunile săvârșite în afara teritoriului țării de către un cetățean român sau de o persoană juridică română, dacă pedeapsa prevăzută de legea română este detențiunea pe viață ori închisoarea mai mare de 10 ani;

C. și pentru infracțiunile săvârșite în afara teritoriului țării de către un cetățean străin sau o persoană fără cetățenie, contra statului român, contra unui cetățean român ori a unei persoane juridice române.

(primire în profesie – avocat stagiar, aprilie 2023)

26. Legea penală română nu se aplică în baza principiului teritorialității dacă:

A. infracțiunea a fost comisă la bordul unei nave comerciale sub pavilion străin care tranzitează marea teritorială a României, ca regulă generală;

B. rezultatul infracțiunii s-a produs în totalitate în străinătate, dar actele de executare s-au comis pe teritoriul României;

C. deși infracțiunea a fost comisă pe teritoriul României, se dispune altfel printr-un tratat internațional la care România este parte.

(primire în profesie – avocat stagiar, martie 2019)

27. AB, cetățean român, este tras la răspundere penală de către Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor pentru săvârșirea pe teritoriul Republicii Ungare a infracțiunii de omor (art. 188 CP român) în forma tentativă. Apărarea lui AB poate fi considerată admisibilă în următoarele situații:

A. fiind comisă în forma tentativă, pedeapsa

prevăzută de legea română pentru fapta săvârșită nu este închisoarea mai mare de 10 ani și nu s-a verificat îndeplinirea condiției dublei incriminări (incriminarea faptei și de către legea ungară);

B. punerea în mișcare a acțiunii penale nu are autorizarea prealabilă a procurorului general competent, emisă în timp util;

C. competența de tragere a sa la răspundere penală aparține exclusiv autorităților judiciare maghiare, potrivit principiului teritorialității legii penale.

(primire în profesie – avocat definitiv, 2017)

28. Legea penală română se aplică infracțiunilor săvârșite în afara teritoriului țării de un cetățean român:

A. dacă pedeapsa prevăzută de legea română este detențiunea pe viață ori închisoarea mai mare de 10 ani;

B. dacă, indiferent de pedeapsa din legea română, există o convenție între statul român și statul în care a fost săvârșită infracțiunea, pentru aplicarea legii române;

C. dacă, indiferent de pedeapsa prevăzută de legea română, cel care a săvârșit fapta în afara țării se află de bunăvoie în țară la momentul judecății.

(primire în profesie – avocat definitiv, 2014)

29. În ceea ce privește aplicarea legii penale în spațiu, pentru aplicarea principiului personalității legii penale:

A. infracțiunea poate fi comisă și de o persoană juridică română;

B. dubla incriminare este întotdeauna necesară, indiferent de pedeapsa prevăzută de legea română pentru infracțiunea comisă în afara teritoriului țării;

C. punerea în mișcare a acțiunii penale se face cu autorizarea prealabilă a procurorului general al parchetului de pe lângă curtea de apel în a cărei rază teritorială se află parchetul mai întâi sesizat sau, după caz, a procurorului general al parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

(primire în profesie – avocat stagiar, aprilie 2022)

30. Legea penală română nu poate fi aplicată în baza principiului realității:

A. dacă pedeapsa prevăzută de legea română pentru infracțiunea săvârșită de un